

Ἡ Πανήγυρις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου

ΤΗΝ Δευτέρα, 25.3.2008 ἐκ.ήμ., τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἐώρτασε ὁ κύριος Ναὸς τοῦ ὁμωνύμου Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πατρῶν 12).

Τὴν ἑόρτιο Θεία Λειτουργία ἐτέλεσε ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Γαρδικίου κ. Κλήμης, ὁ ὁποῖος συνελειτούργησε μὲ τὸν Ἐφημέριο τοῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. Πρωτοπρ. π. Ἀπόστολο Καγιόγλου, συμπροσευχομένου μεγάλου πλήθους εὐσεβῶν, οἱ περισσότεροι τῶν ὁποίων συμμετείχαν στὰ Ἅγια Μυστήρια.

Πρὸ τῆς Ἀπολύσεως ἀνεπέμφθη Δέησις καὶ ἀνεγνώσθη εἰδικὴ εὐχή, ἐπὶ τῇ ἐπετειῷ τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας τῆς ἡρωϊκῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

* * *

Στὸ θεῖο Κήρυγμα, ὁ Θεοφιλ. Γαρδικίου ἀφοῦ μετέφερε σὲ ὅλους τὶς εὐχὲς τοῦ ἀσθενούντος Σεβασμ. Μητροπολίτου ἡμῶν κ. Κυπριανοῦ, ἀνεφέρθη στὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριο τῆς Σαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου, τὸ ὁποῖο ἀπεκαλύφθη στὸν Εὐαγγελισμό τῆς Κυρίας Θεοτόκου ὡς Κεφάλαιον τῆς Σωτηρίας μας. Εἶπε δὲ σὲ γενικὲς γραμμὲς τὰ ἑξῆς:

Τὸ Μυστήριο τῆς Θείας Οἰκονομίας προκηρύχθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Θεὸ κατὰ τὴν ἔξοδο τῶν πρωτοπλάστων ἀπὸ τὸν Παράδεισο, μὲ τὸ γνωστὸ «Πρωτευαγγέλιον». Γιὰ τὸν λόγο τοῦτο, ὑπῆρχε μία ἀκτίνα ἐλπίδος στοὺς πρὸ Χριστοῦ Δικαίους περὶ τῆς ἐλεύσεως τῆς Σωτηρίας στοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τὸν Θεό.

Οί Δίκαιοι τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἐλάμβαναν θεῖες ἐμφάνειες καὶ ἔβλεπαν Ἄγγελους τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἡ ἐμπειρία ἐκεῖνη ἦταν γι' αὐτοὺς πολὺ φοβερή, ὅπως γιὰ παράδειγμα συνέβη μὲ τὸν Προφήτη Δανιὴλ.

Ὅταν ἐφανίσθηκε στὸν κόσμον ἡ προεκλεχθεῖσα ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν Κυρία καὶ Δέσποινα τοῦ παντός Μαρία ἡ Ἀειπάρθετος, ἡ ὁποία εἶχε ἤδη εἰσέλθει τριετῆς στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος καὶ ἐκεῖ ἐτρέφετο ἀπὸ θεῖο Ἄγγελο, ὁ καιρὸς τῆς Σωτηρίας ἐσήμανε.

Ἡ Ὑπέραγνος καὶ Πανάφθορος Κόρη εἶχε δώσει στὸν Θεὸ ὑπόσχεσι **ἰσοβίου παρθενίας**. Αὐτὴν τὴν ὑπόσχεσι ἐγνώριζαν οἱ Ἱερεῖς τοῦ Ναοῦ, γι' αὐτὸ καὶ τὴν παρέδωσαν πρὸς φύλαξιν καὶ προστασίαν σὲ ἄνδρα Δίκαιο καὶ Σώφρονα, τὸν Ἰωσήφ τὸν Μνήστορα. Ὁ Δίκαιος Ἰωσήφ δυσκολευόταν ἀκόμη καὶ νὰ ἀντικρύσῃ τὴν Ὑπεράγγελο Παρθένο, ἐξ αἰτίας τῆς λαμπρότητος τῆς Χάριτός Της, πόσω μᾶλλον νὰ τὴν ἰδῇ ὡς κοινὴ σύζυγο καὶ νὰ σκεφθῇ κάτι τὸ σαρκικὸ γι' Αὐτήν!

Ὑπὸ τὴν στέγην τῆς ταπεινῆς οἰκίας τοῦ Ἰωσήφ στὴν πόλι Ναζαρέτ αὐλιζόταν ἡ Τιμιωτέρα τῶν Χερουβίμ καὶ ἡ Ἐνδοξοτέρα ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, ὅλη Δόξα, Φῶς, Εὐωδία, Καθαρότητα καὶ Ἀγιότητα...

Ὅταν ἦλθε ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριὴλ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς Προαιωνίου Βουλῆς τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐφόβισε τὴν Μαριάμ, ὅπως συνέβαινε ἄλλοτε μὲ τοὺς Προφήτες. Ἄπλως, Τῆς δημιούργησε μεγάλη ἀπορία ὁ ἀσπασμὸς καὶ ὁ χαιρετισμὸς τοῦ ἐκ Θεοῦ. Διότι, τὴν ἀπεκάλεσε Κεχαριτωμένη καὶ Αὐτὴ ἐξεπλάγη, ἐφ' ὅσον ὡς Ταπεινωτάτη δὲν ἀνέμενε κάτι τέτοιο, οὔτε ἐπίστευε ὅτι ἄξιζε μιᾶς τέτοιας προσωνυμίας ἐξ Οὐρανοῦ!

Ὁ Οὐρανός, μέσῳ τοῦ Οὐρανίου Ἐπισκέπτου, ἐκόμιζε στὴν γῆ τέτοια **Εὐαγγέλια**, τὰ ὁποῖα ἀνθρώπινος νοῦς δὲν ἠδύνατο νὰ σκεφθῇ ἢ νὰ χωρέσῃ. Γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ὁ Ἀπρόσιτος Θεὸς ἦταν ἀδύνατον νὰ γίνῃ Προσιτὸς Ἄνθρωπος, Θεάνθρωπος, Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος, δύο Φύσεις ἐνωμένες ὑποστατικὰ σὲ ἓνα Πρόσωπο, τὸ Πρόσωπο τοῦ Θεοῦ Λόγου. Γιὰ τοὺς ἀνθρώπους ὅλος ὁ Θεὸς ἦταν ἀδύνατον νὰ εἰσέλθῃ στὴν Κοιλία μιᾶς θνητῆς Γυναίκος, ὥστε νὰ καταδεχθῇ νὰ γεννηθῇ ὡς Ἄνθρωπος. Τοῦτο ξεπερνοῦσε ἀκόμη καὶ τὴν πιὸ αἰσιόδοξη καὶ τολμηρὴ διάνοια καὶ τοῦ πιὸ σοφοῦ καὶ μεγάλου ἀνθρώπου!...

Πράγματι, ὁ Ἀρχάγγελος εἶπε στὴν Παρθένο ὅτι θὰ γεννήσῃ Υἱό, Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴ τοῦ κόσμου, καὶ τότε ἡ Παναγία μας ὄντως ἐταράχθη... Ὅχι

τόσο για την απρόσμενη και υπέρλογη είδησι, όσο για τὸν τρόπο ἐπιτελέσεώς της. Ὁ μόνος φόβος της ἦταν νὰ μὴ θιγῇ ἡ ἀνέκφραστη Παρθενία της καὶ νὰ μὴν ψευσθῇ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὡς πρὸς τὴν ὑπόσχεσί Της. "Ὁμως, τώρα ἐνεργεῖ ὁ ἴδιος ὁ Θεός, καὶ **για τὸν Θεὸ τίποτε δὲν εἶναι ἀδύνατο, ὑπέρολογο καὶ ὑπερφυσικό.** Ὁ Ἅγιος Ἄγγελος ἀφαιρεῖ τὴν ἀπορία καὶ δίδει λύσιν ὄντως οὐράνια καὶ θεϊκῇ. **Ἡ Παρθένος θὰ συνελάμβανε ἐκ Πνεύματος Ἁγίου,** ἀφοῦ θὰ τὴν ἐπεσκίαζε ἡ Δύναμις τοῦ Ὑψίστου!...

Ἡ ταπεινὴ Παρθένος ὑπετάγη ἀμέσως ἄνευ ἀντιρρήσεως καὶ ἐξετάσεως καὶ ἀπεκάλυψε τὴν ἀνυπέρβλητη **ταπεινώσι καὶ ἀγάπη** Της. Οἱ οὐράνιες αὐτὲς ἀρετὲς, οἱ ὁποῖες Τὴν ἐστόλιζαν, φάνηκαν στὴν ἀδιάκριτη **ὑπακοή** της στὸ θεῖο κέλευσμα.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου εἰσηλθε ὁ Πρωτότοκος εἰς τὴν Οἰκουμένην καὶ ἐνίκηθη κατὰ κράτος ὁ ὄλεθρος τῆς ἁμαρτίας, τοῦ διαδόλου καὶ τοῦ θανάτου. Γι' αὐτὸ σήμερα σκιροῦμε καὶ χαίρουμε καὶ πανηγυρίζουμε καὶ εὐχαριστοῦμε καὶ εὐγνωμονοῦμε τὴν Κυρία Θεοτόκο, τὸ Ὅργανον καὶ τὸ Μέσον τῆς Σωτηρίας μας, **διότι ἄνευ Αὐτῆς Σωτηρία δὲν θὰ ἐπῆρχετο.**

Ὁ διάβολος, ἐπειδὴ συνετριβῆ διὰ τῆς Παρθένου, πολεμᾷ λυσοσῶδως τὸ **Μυστήριον τῆς Ἀειπαρθενίας** Της καὶ προσπαθεῖ μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐνσπείρη λογισμοὺς ἀμφιβολίας καὶ ἀπιστίας σὲ αὐτό, τὸ ὁποῖο εἶναι τῶν Δογμάτων ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον. "Ὀλη ἡ Πίστις μας, ἡ Ὁρθοδοξία μας, ἡ Ἐκκλησία μας, ἡ Σωτηρία μας, στηρίζονται εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Ἀειπαρθένου Θεοτόκου, καὶ ἂν τὸ ἀφαιρέσουμε ἢ τὸ πλῆξουμε, τότε διασαλεύονται τὰ πάντα...

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ πονηρὸς δὲν παύει νὰ τὸ πολεμᾷ τοξεύοντας λογισμοὺς ἀπιστίας στὸν νοῦ τῶν σαρκικῶν ἀνθρώπων, ὥστε νὰ τοὺς ἀπογυμνώσῃ ἀπὸ τὴν Θεομητορικὴ προστασία, νὰ τοὺς στερήσῃ ἀπὸ τὴν σκέπη καὶ εὐλογία τῆς Παναχράντου, νὰ τοὺς καθηλώσῃ στὴν γῆ, νὰ τοὺς αἰχμαλωτίσῃ στὸν ἄδη, νὰ τοὺς κλείσῃ τὴν θεία Πύλη τοῦ Οὐρανοῦ...

Ἄς ἀποκρούωμε τοὺς θανατηφόρους ψιθύρους του ἀποφασιστικῶς ἅς νικήσῃ τὴν ἀνθρώπινη πεπτωκυῖα λογικὴ ἢ ὑπέρολογο καὶ ὑπερθαύμαστη Πίστι! Ἄς συμμετέχουμε συνεχῶς στὰ **δῶρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ** ἅς ἀνανεώνουμε αὐτὰ διὰ τῆς καθημερινῆς προσευχητικῆς ἀναγνώσεως τῶν θείων Γραφῶν, πού εἶναι Χαιρετισμὸς καὶ Χαρμόσυνο Ἄγγελμα Θεοῦ, καὶ διὰ τῆς συμμετοχῆς μας στὰ θεῖα Μυστήρια, πού ἀποτελοῦν τὸν **προσωπικὸ Εὐαγγελισμό** μας, ἐφ' ὅσον ἡ Πνευματοφόρος Σάρξ, τὸ Πῦρ τῆς Θεότητος, εἰσέρχεται στὰ σπλάγχνα μας ἅς ἀποτελοῦμε κι ἐμεῖς **ἐμψυχα Εὐαγγέλια** διὰ τῆς ταπεινώσεως καὶ ἀγάπης μας, ὥστε ὁ Θεὸς νὰ μᾶς χρησιμοποίῃ ὡς Εὐαγγελιστὲς Του ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης...

Εἶναι χαρακτηριστικὸ ἐπίσης, ὅτι τέτοια ἀκριβῶς ἡμέρα, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, οἱ ἥρωϊκοὶ πρόγονοί μας ξεσηκώθηκαν καὶ ἀποτίναξαν τὸν

ζοφερό ζυγό τῆς ὀθωμανικῆς δουλείας καὶ τοῦ ἔξανδραποδισμοῦ. Ἐμάχοντο, ὡς γνωστόν, **γιὰ τοῦ Χριστοῦ τὴν Πίστι τὴν Ἁγία καὶ τῆς Πατρίδος τὴν Ἐλευθερία**. Βροντοφώναζαν ὅτι ἂν δὲν τὰ εἶχαν αὐτά, τότε τί τοὺς ὠφελοῦσε ἡ ζωή;...

Ὅμως, στὶς ἡμέρες μας τῆς θλιβερᾶς καταπτώσεως τῶν ἀρχῶν τῆς Πίστεως καὶ τῆς ὑγιοῦς Φιλοπατρίας, ἡ θυσία ἐκείνη τῶν ἡρώων ὁμοιάζει νὰ διαψεύδεται στὴν πράξι, ἐφ' ὅσον οἱ νεοέλληνες στὴν πλειονότητά τους ἀπεμπολοῦν τὸν θησαυρό τους ἀντὶ πινακίου φακῆς, αἰχμαλωτίζονται στὴν δουλεία τῶν παθῶν καὶ τῆς ἀδιαφορίας, καὶ ἀποδεικνύονται ἀνάξιοι ἀπόγονοι Μαρτύρων καὶ Ἡρώων!...

Εἶθε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος νὰ λυπηθῇ τὸ ἔθνος μας, νὰ εὐσπλαγχνισθῇ τὰ γνήσια τέκνα Της ποὺ Τὴν ἐπικαλοῦνται θεομῶς ἡμέρας καὶ νυκτός, νὰ μᾶς στηρίξῃ στὴν Πίστι, νὰ μᾶς δίδῃ Μετάνοια καὶ νὰ δέεται ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ὅλου τοῦ κόσμου. Ἀμήν!

* * *

Μετὰ τὸ πέρας τῆς πανηγυρικῆς Θείας Λειτουργίας, ἀκολούθησε μικρὰ Δεξιώσεις στὴν Αἴθουσα Ὁμιλιῶν τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου. Ὁ σχετικὸς διάκοσμος τῆς ἐνεθύμιζε, ὅτι τὴν προτεραία εἶχε πραγματοποιηθῇ ὠραία ἐπίκαιρη καὶ ἐόρτια Ἐκδήλωσι τῶν παιδιῶν τοῦ Κατηχητικοῦ τῆς Ἐνορίας, τὰ ὁποῖα ἐργάσθηκαν φιλότιμα γιὰ νὰ παρουσιάσουν ἓνα Πρόγραμμα ποὺ ἀπέπνεε ἀγάπη στὴν Πίστι καὶ τὴν Πατρίδα.

Ἐκεῖ λοιπόν, οἱ πιστοὶ δέχθηκαν τὸ κέρασμά τους, ἀντηλλάγησαν εὐχές καὶ ὁ Θεοφιλ. κ. Κλήμης εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ προβῇ σὲ ἐνημέρωσι σχετικά μὲ τὴν κατάστασι τῆς ὑγείας τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου μας, ὡς καὶ γιὰ τρέχοντα θέματα, ἐπίσης δὲ νὰ ἐμβαθύνῃ ἀκόμη περισσότερο σὲ ὄψεις τοῦ Θεομητορικοῦ Μυστηρίου, πρὸς ἀμαθέρανσιν τῆς ἀγάπης μας στὴν Κυρία Θεοτόκο καὶ ἔκφρασιν αὐτῆς μὲ πρακτικὸς τρόπους στὴν καθημερινὴ ζωὴ μας.

Ἐπρόκειτο γιὰ μία εὐλογημένη Θεομητορικὴ Πανήγυρι!

